

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **Dušan Dvořák**, bytem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov, zast. Cannabis is The Cure, z.s., IČO 26670232, se sídlem Tylova 963/2, 779 00 Olomouc, adresa pro doručování: Open Royal Academy, Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské náměstí 1, 118 11 Praha 1, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti,

t a k t o :

- I. **Žaloba se o d m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- IV. **Žalobce se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného ve věci vydání rozhodnutí o registraci Konopné církve. V podané žalobě žalobce namítal, že pokud je návrh na registraci právnických osob standardně registrován po doložení všech zákonných náležitostí do 5 dnů, u návrhu na registraci církve lze pravděpodobně očekávat standardních 30 dní správního řízení, max. však 60 dnů. Jednání žalovaného, kdy se v řízení trvajícím přes 25 dnů nezmůže k jedinému zákonnému argumentu, registraci označí za zjevně nedůvodnou a pro rozkladové řízení určí lhůtu přes 60 dnů, nelze označit jinak než jako nezákonné z důvodu průtahů a nečinnosti. Žalobce proto navrhl soudu, aby rozhodl, že „žalovanému se nařizuje ve lhůtě do 3 dnů od doručení rozhodnutí soudu registrovat Konopnou církev dle předložené dokumentace dne 14. 7. 2016 a dvou dodatků“.

V usnesení ze dne 24. 11. 2016, čj. 5A 201/2016-8, soud poučil žalobce o tom, že nezbytnou podmínkou řízení je bezvýsledné vyčerpání prostředků k ochraně před nečinností a že soud není oprávněn uložit žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o konkrétním obsahu. Soud proto žalobce vyzval, aby odstranil nedostatky žaloby tak, že upřesní návrh výroku rozsudku v souladu s poučením, kterého se mu ze strany soudu dostalo, a zároveň soudu sdělí, zda a s jakým výsledkem vyčerpal prostředky k ochraně před nečinností správního orgánu.

Podáním doručeným soudu 11. 12. 2016 žalobce částečně vyhověl výzvě k odstranění vad žaloby, když upravil petit žaloby. Žalobce tak soudu navrhl, aby uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí rozkladové komise k registraci Konopné církve a uhradit žalobci náklady řízení. Pro případ, že by žalovaný některou z výše uvedených povinností nesplnil, žalobce požadoval, aby soud žalovanému nařídil uhradit žalobci 500 000,- Kč. Na druhou část výzvy žalobce nereagoval, neboť soudu nesdělil, zda a případně s jakým výsledkem v dané věci vyčerpal prostředky k ochraně před nečinností.

Přípisem ze dne 6. 12. 2016 vyzval soud žalovaného, aby jej informoval, zda žalobce v řízení vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném, či nikoli. V reakci na výzvu žalovaný uvedl, že mu byl dne 5. 12. 2016 doručen email žalobce, jehož obsah lze považovat za žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti; doplnil, že v předchozích podáních se žalobce žalovaného dotazoval na zákonné lhůty pro registraci církve a dále požadoval informaci o termínu jednání rozkladové komise.

Předtím, než soud přistoupí k posouzení žaloby z věcného hlediska, musí zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda jde o žalobu přípustnou. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném, (dále jen „s. ř. s.“), ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení; to neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřípustný.

Na úvod soud poznamenává, že podle § 5 s. ř. s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 20. 5. 2014, čj. 8 Ans 2/2012-278, konstatoval, že „z hlediska systematiky soudního řádu správního je podmínka, podle níž žalobce musí nejprve bezvýsledně vyčerpat procesní prostředky, které má k dispozici ve správním řízení, vlastní celkové koncepci správního soudnictví a teleologicky vyjadřuje zásadu subsidiarity ve vztahu mezi veřejnou správou a činností správních soudů. Jejím účelem je předejít soudnímu řízení v případech, kdy lze dosáhnout nápravy přímo u správních orgánů. Tato zásada je v obecné rovině vyjádřena v § 5 s. ř. s. a pro jednotlivé typy žalob je upřesněna zejm. v § 68 písm. a), § 79 odst. 1 a § 85 s. ř. s. Před použitím některého z typů žalob je tedy nutné nejprve vždy vyčerpat opravné prostředky nebo jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem (...).“ Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že „účastník řízení je povinen vyčerpat prostředek ochrany proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu před podáním žaloby podle § 79 s. ř. s. i za situace, kdy se domáhá ochrany proti nečinnosti ústředního správního úřadu“. Důsledky neuplatnění prostředků k ochraně před nečinností se v rozsudku ze dne 25. 5. 2016, 5 As 9/2015-59, zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, dle něhož „není-li při podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti

(§ 79 odst. 1 s. ř. s.), jedná se o žalobu nepřipustnou, kterou soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. K případnému dodatečnému splnění této podmínky v průběhu řízení před soudem nelze přihlížet.“

V dané věci je mezi účastníky řízení nesporné, že dne 14. 7. 2016 podal přípravný výbor návrh na registraci Konopné církve a žalovaný usnesením ze dne 11. 8. 2016, čj. MK 51095/2016 OC, řízení o tomto návrhu pro jeho zjevnou právní nepřipustnost zastavil. Proti tomuto usnesení podal žalobce rozklad, který byl projednán při jednání rozkladové komise dne 3. 11. 2016; o rozkladu nebylo dosud rozhodnuto. Žaloba na ochranu proti nečinnosti byla u Městského soudu v Praze podána dne 20. 10. 2016.

Předpokladem soudní ochrany proti nečinnosti správního orgánu (a tedy i přípustnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti) je bezvýsledné vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti. Jelikož žalobce na výzvu soudu ohledně uplatnění opatření proti nečinnosti nereagoval a skutečnost, že žalobce prostředky ochrany před nečinností vyčerpал před podáním správní žaloby, není zřejmá ani z žalobcových podání a příloh doručených soudu dne 30. 11., 8. 12., 11. 12. a 12. 12. 2016, dospěl soud k závěru, že žalobce nesplnil podmínku bezvýsledného vyčerpání prostředků na ochranu proti nečinnosti. Jak vyplývá z emailu žalobce ze dne 5. 12. 2016, který byl adresován žalovanému a který žalovaný předložil soudu, opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 3 správního řádu ve věci vydání rozhodnutí o rozkladu žalobce bylo žalobcem uplatněno až dne 5. 12. 2016, tj. více než měsíc po podání této žaloby. Ve světle shora citované judikatury však k takovému dodatečnému splnění podmínky bezvýsledného vyčerpání prostředků na ochranu proti nečinnosti v řízení před soudem nelze přihlížet.

S ohledem na vše výše uvedené soud uzavírá, že podaná žaloba je nepřipustná, a soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O vrácení soudního poplatku ve výši 2 000,- Kč soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, ve znění rozhodném, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek. Soud současně vyzval žalobce ke sdělení svého bankovního spojení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. prosince 2016

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková